

løn til aktieindkomst betyde, at Danmark reelt fraskriver sig beskatning.

For det fjerde har medarbejderne mulighed for at udskyde beskatningen ved succession – i realiteten i det uendelige, og man kan derfor reelt slippe helt for beskatning, ligesom styringen med beskatningstidspunktet mistes.

Der kan ikke justeres på successionsreglerne, som er styret af EF's fusionsdirektiv.

Forslagsstillernes forslag om værneregler mod skatteundgåelse er tiltalende, men lader sig desværre ikke gennemføre fuldstændigt.

Det er forkert, når forslagsstillerne anfører, at den tidligere skatteministers betænkeligheder om skatteundgåelse er overdramatiserede, da forslaget er af forholdsvis begrænset rækkevidde, og da forslaget langt hen ad vejen indebærer, at såkaldt almindelige mennesker får tildelt aktiekøberetter. Forslaget er *ikke* af begrænset rækkevidde, da man som nævnt kan frygte, at flere og flere vil kræve deres personalegoder beskattet lempeligere, og at det er såkaldt almindelige mennesker, der får tildelt aktiekøberetter, er heller ikke nogen garanti mod skatteundgåelse.

Tænk blot på timandsprojekterne, som ofte havde deltagere, som bedst kunne karakteriseres som almindelige mennesker.

Endvidere anfører forslagsstillerne, at der i en del andre lande, som vi normalt sammenligner os med, er særlig lempelige beskatningsregler for medarbejderskatteordninger, hvilket fremgår af den tidligere skatteministers svar af 15. august 2000 til Skatteudvalget på et spørgsmål om beskatning ved aktieaflønnning af medarbejdere.

Det er selvfølgelig korrekt, men forslagsstillerne glemmer at nævne, at Danmark faktisk også har sådanne ordninger, og at vi på dette område sagtens kan konkurrere på lempelighed og på smidighed.

Regeringen er enig i intentionerne i forslaget, hvilket også var baggrunden for vækstfondsordningen, og med denne ordning fik forslagsstillerne til det nærværende forslag opfyldt, hvad de nu beder om igen, nemlig bedre vilkår for eksempelvis nystartede virksomheder med likviditetsproblemer.

Forslagsstillerne stemte alligevel nej til vækstfondsordningen, hvilket endnu en gang bekræftede regeringen i, at forslagsstillerne ene og alene er ude efter skattelettelse, medens virksomhedernes likviditetsproblemer kommer i anden række.

Det kan næppe komme som nogen overraskelse, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Henrik Sass Larsen (S):

Det er som sagt kun et halvt år siden, vi sidst drøftede det her forslag, og hvad det skulle være for nogle afgørende begivenheder, der kunne give anledning til at tro, at man nu havde mere opbakning til det her forslag, er svært at se. Men så tager vi debatten igen.

Vi i Socialdemokratiet er i hvert fald ikke i løbet af de måneder blevet overbevist om, at der er brug for en ændring af skattelovgivningen på det her område. Vi er, som det også tidligere er understreget, principielt enige i intentionerne om at fremme medarbejdernes indflydelse på ansvar for og interesse i deres arbejdsplads, og det er også vigtigt med en god incitamentsstruktur til etablering af nye virksomheder.

Men de her foreslåede værktøjer kan vi ikke gå ind for. Udformningen af det konkrete forslag dækker over en række skattelettelse, som vi ikke kan støtte. I Socialdemokratiet mener vi stadig væk, at det ikke er rimeligt, at visse medarbejdere skal have en særlig begunstiget status. Hvis aktieoptionerne er løn, skal de beskattes som løn, når de udbetales som løn. Ellers løber vi også den risiko at komme ind i en lavine af yderligere krav om lempelser på andre områder i form af alternative aflønningsformer.

Endvidere skal jeg endnu en gang prøve at påpege, at vi stadig ikke vil være med til at give mulighed for, at beskatningen kan udskydes i det uendelige, som det vil være tilfældet med det her forslag. Det nytter heller ikke, at vi åbner for, at Danmark i visse tilfælde ikke får mulighed for at opkræve skatten, fordi der bliver mulighed for at omgå EU-direktiver på særlig spidsfindige måder.

Sidste års lovforslag nr. L 37 samt ligningslovens § 7 A har jo allerede skabt gode betingelser for en sund incitamentsstruktur i erhvervslivet og en stor fleksibilitet i aflønningssystemet. Derfor mener vi fortsat ikke, at det er nødvendigt med de her foreslåede ændringer, som blot bekræfter os i, at forslagsstillerne ene og alene er ude efter skattelettelse, som de er på så mange andre områder, hvor der i forvejen findes privilegerede ordninger.

Således kan vi i Socialdemokratiet heller ikke denne gang støtte forslaget, og jeg skal på vegne af Socialistisk Folkepartis ordfører, hr. Aage